

De Aptitudine Utis

Singulum in Primo esse simodam derivimmoem reductum nō uero
specificatus. Sed q̄d q̄d nā à p̄e rei ē singulus et specificat.
Accepta, q̄d ut disjunctū à dīsp̄: q̄d negat esse indicādum Plurim
et alios, q̄d si calor ab aq̄ disjuncti, tñ aq̄ calida n̄ ē indicata
ad calorem dīsp̄.

¶ **U**bi dīsp̄, q̄d ea Ap̄tio rōta ē unā in oīb̄?
Indūd, f̄ q̄dlibet indicū suām peculiārem dēt; s̄m ē fūm, q̄d
unū Accēns, f̄ q̄dī accēns inīsum; q̄dī ēst Ap̄tio n̄ p̄t ēt in
plib̄ Subst̄. 2m̄ ēt dīa n̄ p̄t, q̄d tot cīnt sp̄s ēamā V.G., q̄d si
Singulē dāntēs vēntes eas Ap̄tūes rōtas: nam species frāli
vētēant Utēs & Ap̄tūes. q̄d Ap̄tio rōta fūmentum ē. Rotare
et redimērāt quādēm ulteri à nōc, q̄d s̄ Ap̄tio exānd
abstrōem nōcāri p̄git rōta ad iōctionem

QVÄO 4^a

Hec dēt Ute à p̄e rei aīs of p̄ illum?

A TTVS 1us

Proponitr̄ Stiis Guāoīs.

In Hī multa sitianā p̄nīt: s. nā substatā, Utas p̄fūsionis, Ap̄tio, & Re-
lāo: q̄d īgrēre P̄. Leti & Hē à p̄e rei, it ēt īgrēre, & nā tñs, deti à
p̄e rei, & illi à p̄e rei coēant Utas p̄fūsionis, Ap̄tio, & Relāo? & It
Quādēm p̄tentim exītem? in sola Utē, q̄d d̄ illa dīxerim? Et alis
tūs illēndūm ērit, q̄d nā leti à p̄e rei rēta in int̄b̄? Suḡ ostēntām
ēt N.N.

Vnum in primis quādo, & aliad sup̄pono. Quādo quā-
nam ex illis duab̄? tūs, q̄d ad Ute dīxim? oīo regītas, Utas &
aptudo

De Vt*s* in gr̄e. GV. 4^a. Anno: ius

Aptio si prior in nā coi? P̄o Utēm f̄, p̄oē sumi ut negāo f̄ ut
priorā e. Dico 1° Utēm, ut negāo e, ēē priorēm. Ap̄ie. rō
e ga pri⁹ p̄iunctū nā à dījūdēntib⁹, q̄ dīgīat ut apta ad
rendum in multis. Dico 2° Rant Utēm, q̄ priorā e, ēē s̄l. Ap̄ie.
tīc, q̄ rō e ga, t̄ rōe prioris e ut deti in subto apto: q̄ Utēm
prioria f̄ seum inusitut Aptium, f̄ illam includit, q̄ s̄l. e
sit illa.

Dices 1° Qd̄ e 2elūum e posteri? q̄ qd̄ e aboLu-
tum, s̄t Aptio e magis Tertia, q̄ s̄l. p̄ ordē ad aliud: q̄ e po-
sterior Utē. P̄t. Utē, q̄ priorā e, et ēē 2elūam ad subto ap-
tum. Dices 2° Itas q̄ priorā e effus Aptio: q̄ e posterior
illa. P̄t. neg. ans nam Aptio s̄l. e idō ad Utēm prioriam: em-
lio rō n̄ semper prior frā ad q̄ e idō, ut p̄et in trō, q̄ e idō
ad 2elōem, q̄ n̄ sit prior, s̄t sittane?

Qd̄ aut suppono e, tres dari nā St̄is, in q̄q̄ p̄ens
Quoꝝ excitari p̄ot; 1° Aliis Antecedia, Solitudis, seu sp̄ia,
in q̄ sumi nā, q̄ sp̄ia querit e, q̄ solis grātis & fiaib⁹, et maris,
ut ans infia, sine ordē ad Extiam realsem in illi, f̄ obiectum
in illi. 2° St̄is dī Sōis, in q̄ sumi eadmet nā, iam scita ad in-
fia p̄ singles dīrias. 3° dī St̄is dī abstrōis, f̄ Extia obiecte
in illi, in q̄ nā sumi, q̄ representati libera à dīris, q̄ p̄am
ab infib⁹?

Explico los St̄is in rōe V.g., q̄ in 1° St̄i sumi sit
ut at̄ rōe dībile, abs q̄ alia iuris rōe; in 2° sumi ut e in Socie, et
alii dībiles dīris singulor; in 3° dī St̄i sumi Obiect⁹ regratis in
illi, ut iam p̄as ab eib⁹ singlib⁹ cois et apt⁹ ad rendum in illi.
Quoꝝ q̄ e in q̄ et dī St̄i cois nā vñas p̄isionis? Id uis
affectionem quarendum e prius q̄mo nā cois à singlib⁹ disjat
q̄d̄ illigī dī cognita dīctio gr̄iūm Met̄os. His dīctis
sit

ANTVS 2°

De

¶ dēt̄ vte à p̄e rei an sot p̄ istum?

Dē Disciōe Nā cōis à suis singtib⁹

Dicitur h̄c ex nā res, quae s̄ sat ē exp̄ se, ut nec fi-
at, nec dpendat ab illa; f̄ 2oī, quae s̄. ex eo sot datus, q̄a fit
et dpendet ab illa; Dicitur nā rei duplex adiuī ē, f̄ teat̄, f̄
piat̄: realis datus in res, quae sat dūnit̄ p̄m̄t̄ extere in uium
separata, ut in P̄iūm et P̄lūm, subiam et Huīns, f̄ialis ē mida-
lis datus in res, q̄z una pot̄ extere sine alia, n̄ uō ē 5, q̄lis
ē ea, quae datus in rem et eius mūm, Vg inq̄nt̄ et f̄iōam
rem, et eius vbi: q̄a rēc̄ q̄nt̄as pot̄ extere sine eae figura, et rēc̄
res sine eae vbi, n̄ uō rēc̄ figura sine q̄nt̄e, neq̄ eae vbi sine
sua re.

Disciō rōis duplex et ē. 2oī s̄. rēnantes, et 2oī
rēonates, 1oī ē ea, quae fit ab illa sine ullo fūnto in re, Vg.
in ea gōst̄oē Idēna / P̄iūs ē P̄iūs / in q̄ illus libere considerat̄
et dilit P̄iūm mō in Subm, mō aut in piātum, et in nullum ad
hanc disidem fūntum dēat. 2oī nos p̄m̄t̄ di virtut̄, ē ea, quae
ita ab illa fit ut illus dēat aliq̄d fūntum in re ipsa, q̄m dīḡt̄,
Vg. q̄n illus in una simplicissima Dei Iffia p̄ unum s̄t̄im p̄i-
bit iustiam, ut dīctam à mila, oīpoas, et. Et totam Dei Iffii-
am, ut dīctam in dirita attributa, ex eo uidete fūnto, q̄d u-
numq̄d attributum dēat Iffis diritos ab aliis.

Captando aut hanc dām ad hām cōnam, quae ē in P̄iū
Siendam ē in eo dāti p̄tes gr̄is seu p̄es Metis, quae tales diuīs, ē
q̄a à Metis sp̄ciali p̄siderans, f̄ p̄ speciem ad p̄es gr̄icas. 1oī gr̄is
ē gr̄is, q̄le ē at. 2oī Sp̄fici, q̄le ē 2oīate. 3oī Induīis, q̄lis ē Preitas,
q̄ gr̄is ē ali gr̄is diuīt̄ uno ē 4oī mis māt̄is.

erum in primis ē eos gr̄is in dīctis Induīis reatu dī-
ctis, reali et dīḡt̄: Vg. At P̄iū reali dīḡt̄ ab ali P̄iū, et suū t̄
ceteris. Ingr̄im aut q̄mō ē gr̄is in uno, ect̄ Induīis dīḡt̄ur!
Et

Et dem. qm dñm⁹ int. suuestri gr̄is eiusd. P̄i; dabim⁹ et inv.
Näm idem, et singtem. Cūr iste d. certior s̄n̄ia ē D. Th. qm
o duxi p̄m. Tēm statuim⁹

1°. Quis Mater non distinguunt ex Natura rei, nec fratre
ut solebat Scot. Paterque si Sanitas Prei, & Sanitas Ptri distin-
guunt ex Natura rei a suis propriis, potest sibi separata ab illis. Et ergo
tales Sanites ita separata triunt in se, Et sic ista; Eoc 2^m. distin-
gt, quia Iesus & Ihesus ad hunc distinctionem realis, & essent eorum Sanites,
Dicitur duae realites, existentes invicem separatae; si detur 1^m. faten-
dum esse tales Sanites esse aliqd in ipsum, & indiscretum, ergo
driant, sed Eoc non potest esse ipsa unius Natura. Et sic tria inducent
quod ab Sanitibus separari non possunt, nec distinguiri ex Natura rei, Et
Natura. Sanitas per se ipsum recipiat sine proprijs.

Q. (Io: Gris Metri o rōem rōimatam seu Virtutis dis-
juncti. Pbi: ga tunc datur disctio Virtutis, qn qualibet res simplex
prophet. fuitum illius ad paucos p̄t̄s istis inadeḡt̄s t̄ eas re-
guli sit multplex, qz unq̄ representat unam p̄fectionum, aliq̄ uero ali-
am, sed q̄t̄ in diuīm probet illius q̄d fuitum: q. Etq; Major
pbi ex una, ead q̄ Simplicissima Dei Spia, in q̄ disquimus
Virtutērā iustia, tunc ga de Virtutē in nob̄ discenti, tunc ga
qualibet in Deo in diuisos prouincit effus reali dūct̄s, ex q̄t̄ illius
sumit fuitum ad talem disctionem.

Pto minorum, qd Pto. v. i. si capiat ut sit eo, trit u-
num stūm, qd ad eō reprät totam eius dñm. In diuersum, si uō scipi-
atis inadäqfes, pnt cōt ē Pto, trit asūm stūm, qd reprät solam sp̄iam
sp̄ificam, si aut scipiati min. ad eōt qut cōt ē Buegalo, trit stūm
atēs, et sic t ceteras eius qib⁹. q. Si vñtr. disiunct in eod Pto.

Nitidus Secundus & Seclatoris & sondunt tales quiaq; d.
qui ex nra rei; cuius fructu pono et salvo. I^m furitum e; qd
est res Indictio negoti e; prium coenati & diuini; ista Provis
venit a p^e rei; Pto in i^oe; et diu abeot Pto p^e diuam
Induātēm

¶ dicit? Vt eā pē rei, an sot eō istū?

Induantem: q. grūs rōis, q. pīum cōiendi in Prō, et eius dñia
induans, quā eō pīum cōiendi disjunct ex Nā cōi. P. ad ma-
iorē suffīce dīctiōem Virtutē ut una res sot dīctas fālites
cōeāt & alia, & dīctat ab eāt: pīrītū & Pītū nō cōeānt
ā pē rei in Eō, sīgē ā pē rei nō datū talis hō in cōi, in q. cōeānt,
st tō fūntali, in fūntū & ā pē rei datū fūntū, ut illus supīrat
rōem cōrē inī eos.

2^m. fūntū e: Hoc pīrītū | Pītū e cōi | e uā ā pē rei,
qn sit Idēnīa: q. Eō ā pē rei e qd dīctūm ā Prō. P. dīctam pīrītū
ēm nō ē Idēnīa, qn ut pīrītū Idēnīa nō sit suffīce dīctiō Virtu-
tū inī pīrītū & fūntū

ARTVS 3us

¶ suppōsa dīctiōe Vīti inī Grūs Me-
tōs. dicit? Vt eā pē rei in i. Nā Stū?

Aessōlo sit negīua: Abz gas Vbi nō datū Vīas pīsonis & Apītudo
nō datū Stū, st tō i. Stū nec datū Vīas, nec Apītudo: q. nec Vīe, ma-
ior pēt, qn Vīas ē dīcto nāria, Apītudo vō in Tōna opīsē ē rōis fālīs
Pītū, minor pītū gas & opīsē dīctiōem grūs Metōs. Stū Vīta
nō datū ā pē rei, qd intrīnse singula nō sit, st qd ē intrīnse sin-
gula nō pēt ēē Vīe. q. Nā in i. Stū nō ē Vīs. Firmati qn Nā in i.
Stū sot dīcta fīsiālia & nāria, st Vīas, & Apītudo nō sit pīrītū
fīsiālia, & nāria, & illi sot cōperant gut Vīera ē ā dīctiō. q.
nō lāri in Nā in i. s. in i. Stū.

Ob. 1°: Quā dīcta fālites disjuncti inī se Vītū
beno pōt aliqd ā pē rei cōrē Vīi, qn cōeāt alteri st Nā cōsider-
gūtū Vītū a singuli: q. bene pōt Vīas & Apītudo ā pē rei cōrē
Nā cōi, qn cōeāt singuli, pōt maiorem, qn illus & Vīas in Dēo
disjuncti Vītū, et m dīctio Verbi Dīni tribuit ā pē rei
illui

De Vtis in gr̄. GV. A^a ART. 3us

Illi, qn tributū Volti; & pducō Sp̄s Sancti à pē rei tri-
buit Volti; qn tributū illius dino. T̄bi Virt̄ calefaciēdi;
et Virt̄ exūandi in Sole disq̄uisit̄ sol. Vt̄, et in calefactō
à pē rei tribuit̄ Virtutē calefaciēdi, & n̄ Virtutē exūandi.
q̄ suffit̄ disces Virtis int̄ duas fāciliēs, ut aliq̄ à pē rei
competat vni, qn competat alteri.

P. neg. maior. ad uias p̄bōiem dico p̄ductionem
Vbi Dini à parte rei p̄cere & q̄ tam ab illis, q̄ a Voluntate
Dina, & it dñm t̄ p̄ducentē Sp̄s Sancti, q̄a emanat a Deo
Subia Simplicissima, vnt fūm e dicere | Vt̄um Dīnum à
pē rei n̄ p̄cedit & vōtēm | si n̄ f̄ mādegit̄ s̄tis sc̄ipiam? Qūm
mō ut illūm, mō ut utillūm, t̄m p̄ductio, Vbi frālē & arīo
sot tribuit̄ Deo ut illūm, & n̄ ut utillūm: & p̄ductio Spiritus
Sancti frālē & arīo sot tribuit̄ Vōte, & n̄ illūm: Et x̄ dūcē sūm
illiḡ q̄d dōt Fides & das p̄ductiones; in exto uis t̄ Sde &
p̄sonē p̄dāndūm ē

Caritatem t̄n̄ oīo ē n̄ dicere dicere abs.: Vt̄um
Dīnum p̄cere & uotēm & Sp̄ium Sanctum p̄ illūm; & rāo ē
q̄a q̄n̄ Fides, & T̄c̄r Logunt̄ t̄ S̄is p̄ducentib⁹ iām disq̄uisit̄
illūm Dīnum ut dīscētōn à uotte: & indubitatūm oīo ē p̄du-
ctionem Vbi n̄ p̄cedere frālē à Deo n̄ ut illūm ē, & p̄du-
ctionem Sp̄s Sancti n̄ p̄cedere frālē à Deo n̄ ut utillūm.
ē, q̄mūs mōlē idōce, & à pē T̄c̄r tam illūm q̄ uottas iuer-
rant ad utrāq̄ p̄ductionem.

Q̄b. 2. q̄let Nā coīs sm̄ se sit à pē rei indīcta
à singli, mōlē dēt Vt̄um q̄ālēm: q̄o et rēbit Vt̄um p̄cīsōm, et
q̄iēr erit Vt̄is in i: Stū, tāns pēt, t̄m q̄a Nā coīs sm̄ se ē Ens,
& Vnās frālēs e p̄prietātē mōlē, ut uīlēm in Metā: tum q̄a Nā
coīs sm̄ se ē apta ut fundati, & Vnās frālēs e tūtū fūntūm Vt̄is
p̄sūtōis: tum q̄a Nā coīs sm̄ se ē indīsa et Vnās frālēs illā
facie Indīsa p̄bōiḡ s̄tām q̄a. Endīsa singlij n̄ tollitā
nā

¶ det' Vtē à pē rei, an sot ḡ illum?

Nā sm se Vtē fālēm, n̄ et toller Vtē pāisionis. Et s̄dendāns
et nāido s̄äm: Maior rāo e, q̄a o singlitas n̄ s̄dicat Nā sm
se, n̄ tollat Vtē fālēm, qua comitā nām sm se: quō sin-
glitas opponati Nā pāissa, in e qd à Nā sm se tollat Unitatem
pāisionis, qua sot cōit Nā ḡten⁹ pāisa e.

¶ Ot. 3: Puprīum et Aliens disjunt reali à subtijs.
q̄. sot cōit Vtē et Apōlo à pē rei. Et Puprīum et Aliens
ḡten⁹ p̄e quād it disjui à subtijs reali, ḡten⁹ uō S̄lia s̄t ab in-
fōb⁹ n̄ disjui.

A R T Ū S A^{us}

¶ supposa disctioē ex nā rei det'

Vtē à pē rei in Stū l°?

¶ negiū o Aite l° d Aia C. t. 8. & alijs. Pbi i⁹ q̄a
Nā sm se, & in Stū solitūdis sot cōit p̄ata sp̄ialia & nāria, st
Vnās pāisionis e p̄atum s̄gens: q̄. n̄ cōit Nā in eo Stū: Maior
sp̄i q̄a Nā sm se sot dicit sp̄iam p̄prietēs nārias, & indpen-
dām ab infōb⁹, quo oia ipsimet Nā nārio cōiunt, eamq; Vtē
et in singlita comitāt; Minor p̄e q̄a Vnās pāisionis nec que-
nit ab sp̄ia, nec segit indpendām Nā à singlita, o illis rūinet.
q̄. e s̄gens Nā sm se.

Dies & ēane ḡbōm: n̄ grāi, n̄ corrumpi, n̄ ambulare,
n̄ ejtere reali, & s̄lia cōcunt Nā sm se in Stū solitūdis, & in sunt
p̄ata s̄gia: q̄. q̄nūis Vnās pāisionis ut p̄atum s̄gens poterit cōire Nā
in l° Stū. ¶ neg. min. q̄a n̄ grāi, n̄ corrumpi &c. Et p̄ata nāria
& comitāt Nām et in Stū solitūdis, nam et q̄n Nā e s̄ita n̄ grāi,
n̄ corrumpi &c. & e & ionni, s̄t rōe singlitas.

Inst. Nā sm se in l° Stū n̄ dīsa & dies: q̄. e in-
dīsa

DE Vtis in Gr̄e. Q.V. A. ART. 4us

Indisā. Est indisā, q̄ sit utriusq; positionis d̄ agnūm ut dīdat, &
s̄er ē Utis. Pr̄ negando iem̄ s̄iam: q̄d r̄s ē q̄ illa p̄positio
āntis / Non ē disa / p̄positio negiua finita; alia uō s̄ia / q̄ ē In-
disa / ē affiua infinita, & ex negiua finita n̄ inferi af-
firmativa infinita si ponam parta Reduplicatiue / Sm̄ se / Et
se / ex se / quatenq; talij / Fe. nam se uūm sit dicere / Esim
se n̄ ē albus / tñ ex ea p̄positio n̄ inferi / q̄. Sm̄ se ē n̄ albo /
q̄ ḡnius n̄ ēat albedēm sm̄ se, p̄t illam aliunt ēere: si for
in nr̄o casu, se Nā cois sm̄ se n̄ sit disa e diuis, tñ ex docen-
gt inferri / q̄ ē indisā /, q̄ se n̄ ēat disiōm sm̄ se, p̄t il-
lam ēere aliunt nempe à p̄ rei.

Abz (To 2: q̄a ut Nā à p̄ rei ēat Unitēm p̄sionis
d̄ Antecedēt antecedore diuis in aliij durāce, & d̄ Utis n̄ ig-
nent, s̄t Nā solitaria, & in Stū antecedentia, n̄ antecedit diuis
durāce: q̄. n̄ ē Utis à p̄ rei. Maior p̄t, q̄a à p̄ rei in eodem
instanti negt dari neq; d̄ fia negata in eod subtō, s̄t diuis i dentes,
& diuis quo e das fit e fia negata Unitēm p̄sionis: q̄. Ut
Nā à p̄ rei ēat Unitēm p̄sionis d̄t antecedere diuis in aliij
durāce. Minorēm igr̄ s̄ic p̄bo, q̄a si Nā ē diuis sumant q̄ ad
ḡniām, ita s̄t sit ab eterno, ut diuis n̄ sint posteriores durāce,
aliq; iam n̄ cint ab eterno: si aut sumant q̄ ad ḡniām in
tp̄re, tam Nā, q̄ diuis sit aduocant, si n̄. Nā om̄ aduocetur
est Utis in illa prioritē, & larens Ideo Platonis.

P̄t q̄liq nullum q̄t dari instanti, in q̄ Nā cois
sit ab alijs diuis, atq; in eod instanti reali dari prioritatē
Nā, in q̄ Nā ē sine diuis, ḡniām in posterioritate Nā sit s̄ita
& illis. Adducent exp̄lum Solis, q̄ in nullo insti reali sunt
sine luce, in prioritate uō Nā fuit sine illa. S̄t s̄, quia
prioritas Nā s̄t diuis independēm Uni: ab alio, & n̄ diuis ex-
tiām uni: sine alio: q̄ talis prioritas Nā cois n̄ suffit, ut in
ea dicatur Nā sine diuis, q̄dm (ut eod expto redarguam) S̄it
scl.

Q: det' Vte à p̄zeti, an sot p̄ istum?

Sol sit prior Nā & Lux, tñ à p̄e rei nunḡ fuit sine Luce.
 Addo qd Nā cōis ex qnē ita e prior nā singulib⁹
 Cūm e tunc sit independens ab illis) & tñ ita e sit e singulib⁹
 ut nemo dicat in Stiū s̄c̄ionis eē Utēm. ḡ prioritas Nā sot
 excludit t̄cendiam, n̄ v̄o simulēm ext̄ia. Firmati qd illa parti-
 tiō Inst̄is realis in duo Inst̄ia Nā, in q̄q v̄nas cōiat, & n̄ cōiat e
 ficiat, o duris realis Inst̄antanea sit oīo indistinctis in duracio-
 ne q̄gad à p̄e rei cōit Nā in una p̄e Inst̄is, locit et in alia.

Pri (L 3°) Et suppondo Nām in illa prioritē care-
 re dñis, & p̄tati efficacit̄: q̄a Vte dēt ēere partia, sot in illa
 prioritē, o n̄ dñis dñe, n̄ dñis partia: ḡ nec Vte. Mais p̄t
 L 3° q̄a Vte e gl̄am totum v̄u suor̄ partium, totum aut̄ dēt ēere p̄is,
 siqt̄ sine illis n̄ dñi totum. D 2° q̄a Vte I sumis & ap-
 titude, & p̄tati: si p̄tati & relatum transcendens ad partia:
 Si p̄tati & relatum p̄ntale p̄ ordēm ad eas partia,
 sot nec relatum transcēns p̄tati dñi sine suo tr̄o, & ab illo sumat
 suam Ep̄iam, nec p̄ntale sine suo correlatio, & sint sit nā:
 ḡ negt dñi Vte sine partib⁹ quo s̄t eius tr̄i, & correlati.

Plēt alig Nām in 1° Stiū h̄ere partia p̄tia. Sot & q̄a
 partia p̄tia compōnunt ex nā o dñis p̄tib⁹, in illa aut̄ prioritē adduc
 n̄ dñis dñe p̄tias: & r̄o i q̄a parte p̄tia sm̄ ei obtinuum dēt compo-
 ni ex p̄ib⁹ et obiect⁹ sumptis, in illa aut̄ prioritē adduc partia n̄ configi-
 unr obiect⁹ compā.

ANNVS 5. us.

Solutiō argū p̄positam doām.

Liter tēa sup̄p̄ta cōis uideat, & artior, in grauiſſimi DD. j̄ ini-
 miūti Suarri, oppōsam inūm p̄bit t̄fendit, q̄ arunt admissa
 diſtictio Scott dñi Vte à p̄e rei in Stiū soluēdis, i à p̄e rei dñi
 in eo Utēm p̄titionis, q̄n̄ittus t̄ eo cogitet, s̄edunt n̄ in nā qndam
 prioritēm

De VIII in Grō. GV. 4^a. ANS 5us

Prioritatem seu anterioritatem praeiusq[ue] sita sit o singulis, in ijs prioritate illi coeat unus fusionis natio q[ui]t r[ati]o est talis, ab eis in ijs, o per aduententes duas fedat.

Stagnum 1° ga est Nā, suppositio qd ex nā rei disceptat
a singulis, id est ex se sōne alijs vñem sibi propriam, st dñs vñis
nō ē nūalis, q̄ sicut sicut p̄oria Indiæ, nec fâlis, qd a singulis com
muniatis nō ē p̄oria bat Nā: 2° Est vñem fusionis. P. Nām nō sicut
vñem p̄usionis, sicut in nulla curâoc ē sine dñis, st fâlum q̄ qm
et ēn ē sicut, ē dñis ab oī alio Ente, qd ēt ē dñis, qd sicut; quod
q̄ vñis in tali op̄ioē reali dñsquisit a nūali, sicut Nā ē dñis, ē
cōcitat dñis, sicut Nā ipsa illis cōcitat.

Aliquant 2°. Actudo eius ad secundum in multis sibi, et
Actudo Leonis ad secundum in multis leonibus sit dirissus, sed non enim iste
tam lucem ab illius signo est modo utriusque Nam abstractus: ergo illam sententiam
ex vero a posteriori, et integrum ab illius: ergo ex se et a posteriori datur in
Nisi independens ab illius obiectum quamdam sententiam suam dissimilans
in est. Sententiam suam et.

P. dissim. Apudum fuita dari à p. rei ex dissim. utrum frātem, qm. Nā sent. ex se, frātū ab ita puenire ex eo n. qd illus uider maiorem suam d. proportionem in Nam. Sōis et illi infia, qz i. in frātū alteri. Nā, illi tribuit tā agnēdum frātem, ut sit in sōib. singulib., n. uo in qdib. Eoc autē concio, d. sueta fuita puenit ab unitē frāti. Vn. collis. Apudum Tis (gt et d. eius au. dm?) pim ee ab ita, ga rōe illi? p. x̄e seu frāti cōt. Tis, pim uo ee ex Nā rei, ga à p. rei suppōt in Nis dissim. Utrum frātem tang. fuitum zōiem, ex qd illa dissim. Apudum frāti dōrum.

Agens 3º. Ois pia e prior sub aū, sūt aus sendi in
multis, q̄ e aēs cōficiās datur a p̄e rei ante op̄aūm illas: q̄. a for-
tiori a p̄e rei datur cōficiās, q̄ sit prior. P̄: neg min. q̄ a actus
sendi in multis, q̄ ut fālli e aus t̄ his, pendet et ab illis: ut
nam illa fālēs, q̄ singula Nō a p̄e rei sent q̄ singulis Indiis,
n̄ st

¶ detr' Utis à p̄e rei, an s̄of per illum?

Non s̄t aus p̄p̄ij. Utis, s̄igt n̄ p̄uenient ab unica Ap̄ieide ad multa, s̄t Unusq; ab Ap̄ieide parti, qm illa Nā dēt ut sit in unoq; Indiis, ut uō quælibet ex eis Idemq; sit p̄p̄ij aus Utis et ut p̄cedat ab una ap̄ieidead multa, p̄cedat ab illa, q; s̄ abst̄em ita fuit Nām unam d̄ Sem in se, ut illi congetat ap̄ieide ad multa, tang ad partea.

¶ sequit At? Vel illa Nā ex nā rei dicitur a dria singli, e singlis e viciatis, f̄ cōis et cōicatis. s̄t n̄ e singlis, s̄igt ad eorū dēbat r̄ere alijm driam sinistro intrinſam, e indiscitam, qd̄ e s̄ suppositionem: qd̄ e cōis et cōicatis f̄ Utis p̄sionis, e Ap̄ieide, qm sit à p̄e rei. P̄t illam Nām in tali prioritate ē sinefem ne-
giū, i; e negoem, n̄ uō posiuē e driam Indiāntem, nam sicut Nā
Subalij e posiuē tr̄ata e subaliam, qut uō antecedit ipsam
Subaliam, e sot̄ tr̄ata negoem, ita sibi nā illa e singlis
posiuē e driam, qut disquā ex nā rei ab ipsoa dria, e th̄ sin-
glis negiū.

ARTVS. 6us

¶ Nā sit Utis in Stū victionis?

P̄t i; qd̄ Nā in 2° Stū e singlis ut p̄ote sita cum dries, s̄t
Nā singli oī r̄ignat Utitas: qd̄ Ett. P̄t 2° qd̄ ue Nā sit Utis dēt
ē una, indiā e apta ad h̄endum in p̄tib; s̄t Nā in Stū victionis
e mut̄ples, dīsa, e m̄cepta ad h̄endum in p̄tib;: qd̄ 3°). P̄t 3° qd̄
si Nā in Stū victionis ēē Utis, f̄ eius Utis p̄sionis, e Ap̄ieide
forer una in p̄tib; Indiis, f̄ tot forent, qd̄ s̄t ipsoa Indiā: 1.
e fūm, qd̄ unum n̄ accīens intrinsum n̄ pot̄ ēē in multis sub-
tis: 2.º dici negt, qd̄ Indiā sot̄ dēnt Ap̄ieide ad h̄endum in
Uno, Ap̄ieide aut̄ Utis dēt ēē ad h̄endum in multis: qd̄ Ett.)
¶ sig in 3. Scot. didunt Utis in p̄iale, e dīciale:
p̄iale

DE VI in grœc. GV. A^a. ARS. 6us

Poële vocant nam pœnam ab in pœb^o? O fatum! Soc n^o lari
ni in 3° Sti. Vt^e äuale appellant nam que à pœ rei e ac-
tuall^e in multis, q^t in Sti ɔrtionis dari dicitur, et Soc mō illud
exstant. Quanⁿ hæ sana v.g. e sica tripla sumi pœ: 1° que e
in solo Prœ, 2° que e in oib^o Induis singillatum, que plura
st, 3° que e in oib^o sit ac set, 1° mō vñis n^e tal hæ, que
st sit vñis, tñ in uno mⁿ e: neg et 2° mō, que se sit in mul-
tis, tñ n^e vñis, st simpt^r multplex: 3° uö mō dicunt ee Vt^e
que sit sufficientem vñem; ut dicar ee in multis actualiter.
Vñam us vñem vocant medium int̄ frātem, et pœsonis, st
maiorem frāti, minorem uö vñe pœsonis, et illam fieri
unum vñe à pœ rei.

Nitōr^o q^t euimus? Vt^e sit fictitium pbr: que
in hæ cœta, n^e una, st multplex et disa: q^t n^e est vñem
sufficientem ad vñe; pbo vñam, que vñas frālis multitas in
in pœb^o vñsa hæ: q^t n^e pot illam reddere unam, st nulla
alia appetet: q^t vñ. Pint aduersarij resultare aliam vñem
maiorem frāti ex oib^o partib^o sit sumptis. Sed sⁱ, que illa
vñas negat resultare in uno. Indico parti, vñt n^e dati ma-
ior ræs, ut poti^o resultet in uno q^t in alio: n^e pot et resul-
tare in oib^o sit sumptis, que f^t est vñas in oib^o, q^t e sum
pp rœm adductam: f^t multastari in singulis, st ead vñas,
n^e suffit ad vñe, et sit aggregatum, f^t accens vñction: q^t n^e
vñas sufficiens ad vñe.

Ot. 1°. Partia actualia dant à pœ rei in 2° Sti:
q^t et dabis vñe actualia. Pbr vñia que oppsioz cat e ræo, et Cr-
reduca st sit. Pt dist. ans, partia actualia dant à pœ
rei mäli, scd ans, dant frāli, nego ans. Quoies que sunt
partia mäli, et frāli sumpta? Pto partia mäli sumpta
ee ea, que constitutur e mälem multplex n^e, que latet
à pœ rei; partia uö frāli, ee cadummet partia, st que riunt,

Hoc est Vtē a pē rei ansot p̄ illum?

Et supponunt & Le unum, & p̄isum p̄ illum, q̄a doc mō pendit ab itū p̄iudente nām cōm, & illam iām unam cōgarant & partib⁹.

Ot. 2. Fālitas Vtis. X. cōm Sniām, vīsht in cōg-
nīde quāc̄ p̄oā ad äum reionis, st̄ p̄oā n̄ t̄sknīr̄ & suum äum: g.
Le s̄c̄ d̄r̄ in St̄i schonis, adiū p̄uerabit & Le, minor p̄bi in p̄io
xidendi, ambulandi, & vitib⁹. P̄t neg min. ad cuius p̄bām dm̄ p̄as
p̄dyc̄as, & p̄oūas, & aliq̄s er neq̄uas, que s̄t ad reuptionem, & p̄ due-
tionem n̄ t̄sknīr̄ o suos äus, imo p̄fīc̄ p̄ illos: at uō p̄oās loḡas ne-
giuas, que s̄t ad disiōem, & amisionem o suos äus d̄strū, ut p̄it
in p̄oā, qm̄ s̄t qntas bīoalmaris ad disiōem, & in aliis sitib⁹.
& z̄c̄ mō se r̄t̄ p̄oā & Vtis ut dīdat̄ in sua infia. Quod si Ap̄t̄u-
do, qm̄ s̄t Nō partis, ut sit in uno bn̄ Indus n̄ d̄strū, int̄
quenit, q̄a nec̄ ad disiōem, nec̄ ad amisionem, que p̄in p̄se-
rare p̄t̄ o suo äu: Eac̄ aut̄ Ap̄t̄udo n̄ e & Vtis, st̄ singl̄, & triata
ad vnum.

Addo: Eac̄ argūm̄ si aliqd̄ obaret, magis obaret & Le
p̄oale, & äule. Quan uō Ap̄t̄us ait Vtē ec̄ unum in multis fit-
fexit p̄oāl̄, n̄ uō äuli, loquebār̄ n̄ d̄ & Vtis p̄oali, seu in 3. St̄i.

A RTIUS 7us

Hoc sit Vtis in St̄i abstrōis?

Ot. affr̄: Tūtum q̄a ad uim & Le, p̄ter Vtē fālōm con-
uenientem à p̄e rei, s̄t regrit̄ & t̄s p̄uicio n̄s, et Ap̄t̄udo ad rei-
dum in p̄ib⁹, st̄ oia Eac̄ dān̄ in 3. Nō St̄i, q̄ d̄ Abstrōis: g.
dtt.

Ot. 1. Otis p̄iudent̄ negat dare & t̄m & Vtis: g. & Vtis
n̄ e vnum ob & t̄m p̄uiduum: äns p̄bi q̄a & Le e & t̄m itis p̄uisui;
st̄ Vtis n̄ dat & t̄m Otis, imo illam reuipit ab otis, tanḡ a rea
mensura)

DE S. I. IN GRC. GV. A^a. ART. T^{us}

Sensura, & extari: q. Stiū p̄sūs n̄ dat St̄m S. Li. P. Ob-
tum, i. S. Le dare Stiū St̄m fālē, accige uō à Stiū Vtēm p̄-
cīsionis, qm̄ anteā n̄ dēbat, q̄ s. illus sup̄it ut unam illam
Nam, quæ à p̄ rei ē mutat: V̄ r̄o ē q̄ S. Le illus, & fūrto di-
sīonis mutat, seu dissimilat Vtēr ea, quæ si it à p̄ rei, ut miām
& hūshām in Dēo, ita ē & fūrto Stiū fālis p̄t sūpe ut vnum
ea quæ à p̄ rei s̄t mutat.

O. 2. S. Le ē St̄m illus, s̄t St̄m & sit cā fālis ex-
trīsa, antecedit p̄sām, eris q̄ äus: q. S. Le dat à p̄ rei ante
illam, & n̄ p̄t fūsi unum & illius äum. P. des. min. St̄m
mālī, & q̄ ad ee fūritale antecedit p̄sām, s̄cdo minor, fālis
q̄ ad mām, s̄. q̄ ad ee objectūm, neq̄ minor. Vn̄ S. Le mālī
seu fūntalī, V. G. Lō, at V. ē p̄sām art. illus: S. Le aut̄ fālis
q̄ ad mām p̄sīonis objectū ē posteri⁹ illu, q̄ ab illi⁹ äibus
pendet, q̄q̄ māriam cōtem, vtēm & cōstīderem, qm̄ ab ill recipit.

Inst. S. Le et fālis ē St̄m illus: q. et fālis sum-
tum ē p̄sām illo, et n̄ s̄t ab illa. P. S. Le fālis antecede-
re illam in ḡie cā extari, ee tñ posteri⁹ in ḡie cā effectu
q̄a nullum ē dēr, nisi fictum ab illa. Tūmāt̄ S. Le cōfō
cīnīste aris p̄sīta: quāt̄ n. Aris p̄sīta ē prior suo obto in ḡie
cā effectū, & tñ sit posterior obto in ḡie cā fālis, s̄. extari.

O. 3. St̄m S. Le regit Idēntīs & suis infib⁹ ut
& illis pos̄it p̄sī, s̄t Nā in 3. Stiū, & sit p̄sīa ab infib⁹ n̄
dēr Idēntīm & illis: q. in 3. Stiū n̄ ē S. Le. P. des. maior. S. Le
dēr dēr Idēntīm & suis in infib⁹ in eod Stiū, q̄ S. Le nego-
rōrem: in alio, s̄. in 2. s̄cdo maiorē, q̄t aut̄ sufficiat ee S. Le in
uno Stiū, & hīre Idēntīm in alio, q̄t q̄, et q̄ admittunt S. Le
q̄ p̄ rei in 1. Stiū, s̄t danc Vtēm in 1. Stiū Idēntīm uō in 2.
imo notam maxē ē, oīo rūgnare q̄t S. Le dēr Idēntīm in eod
Stiū, in q̄ S. Le: V̄ r̄o ē q̄ Idēntīs suscipit scīonem, scīo vero
tollit S. Le.

Hæc Vtē a pē rē, an sot per illum?

Ob. 4° Si sot pē sot tribuit Utēm pē sionis nō
sot, sot erunt Soties, q̄t sot pē dantes. Et sot tot Apotolines
& Reloies, sot hoc uide fieri: ḡ. It. Et i. etib⁹ neg minor.
Nullum n̄ in hoc uide inconveniens. Inst. G. et tot erunt
Sotis Nā Sana & g. & Vtēs, q̄t pē sionis Utēs. Et apotolines.
Et neg
thesim: q̄a ad mutptasem sotis acciabum n̄ suffit mutptas
solid fr̄ ex ciusto rōis, sot ueriti et mutptas subi. Un̄ sit q̄t si
ties Albedes dinit⁹ ponant in uno Lapide, n̄ erunt Simplici-
ter tria alba, sot Unum tm.

Occidē uiri argi quādū exutari solet: & Unites
pē sionis, Apotolines, et Reloies sotis mutptas ad mutptasem sotium
abstracentium Nām & h̄m? Q̄ uiri solue

Status 1° Quoties mutptans sotis præcti & arq. toties
mutptat sotis rōis. Pst 1° q̄a ita se dēt sotis præctis, & L. p̄. q̄u
sotis rōis, et q̄d uirius rū Entis realis, sot q̄ties mutptans
tiones p̄ ductæ, toties mutptans Entia realis: ḡ. sotis It. 2°
q̄a ut se dēt Extia realis rū Entium realium, ita et Extia
præcte facta rū Entium rōis, sot q̄t si Extia reales tot si En-
titates reales: ḡ. sotis It. 3° q̄d sotis rōis sot e facit q̄. it-
lum: q̄d q̄ties itus præcte tendit in frācōr Entis rōis, toties sotis
rōis accepit nouum ē.

Ob. 1° Extia Entium realium ē ipsi intrinſia, sot
Extia Entium rōis ē illa extinſia: ḡ. q̄n̄s Entia realia mutptam
mutptata eoz Extia, n̄ id mutptabunt Entia rōis. Et neg.
min. non Entia rōis suarū ē dēnt intrinſam Extiam, modo
sibi p̄portionata: q̄n̄ n̄ illus facit Entia rōis, illa facit ad sotis
tudem Entium realium, & Tunc illus illis tribuit Entitatem
intrinſam, ita et tribuit autem extiam intrinſam, sot n̄ ipsi-
lem.

Ob. 2° Si Entia rōis mutptam ad mutptasem
sotium præctor, seḡt it sotis rōis n̄ p̄ce seḡd fieri, sot hoc
uiderit

De Vt singræ. GV. 4. ART. 7.us 8us

Videtur durum: g. 8th). R. it ens roris nabi n pœ sapiens fieri, posse
in dñit. si dñs regnat eundem dñm L. E. præte illud finxit,
in q̄ servat pœno ad ens reale 8th.

Ob. 3°. It datum pœ sapiens cogit p̄ stis 2° et in obtem
n ita multiplicari: g. nec è multiplicabilitate ens roris p̄ dñm 2° et. It. neq;
siam: dñsa roris è q̄ obta realia n accipiunt esse, f. Extiam à stib,
st illos tm tñnt, at uero dñta roris jn L. finxit, accipiunt extiam à s-
tib. 2° ab illis pendent in fini et seruari.

Statuo 2°. Entia roris n multiplicari p̄ stis 2° seu statu-
nos. Ita Fonseca 5° Melde 28. q. 5. Sect. 4. Surius it in Melde
Disp. Q. Sect. 3° n. 11. Ob. 1° q̄ stis 2° sū extensis imib. roris: g. p.
illos n multiplicari dñta roris. 1° q̄ jn dñta roris cogunt p̄ stis 2°
iam supponunt facia p̄ stis 2°: g. n' fint t. novo. 3° q̄ si qua-
libet terrena cognitio efficit novum ens roris, n possit id ens roris huiuslog-
ii: q̄ in mo Des. q̄ X^o cōtorem. Iniam n facit ens roris, illud n po-
rit cogere iam factum ab illu creato, st. roris videtur durum: g. 8th)

Ob. Ens roris cogit esse äule ab illu p̄ dñm spatiuum:
g. sit t. novo. It. neq; ans, q̄ tale ens roris iam dñt esse äule
a sti 2° et præto, p̄ dñm uero 2° sot dñt esse repræsum in illu,
q̄t aut spatiue cogit, n' facit ut multiplicari, qdñ ens reale t. se-
pe cogit, n' ita multiplicari, ex eo s. q̄t iam dñat esse äule p̄ 2°
äiem p̄ ductiuam.

ARTVS 8us

Soluuntur lcs Guadœs a Porphyrio
excitatae & n soluta.

11

Prima Guado sub istis a Porphyrio excitata, & s. græ d. s. g.
sint in rex Na, an in soli, nudis, stib. Plio 1°. Græ d. s.
entium realiam lani in rerum Na mali, s. facia singularia.
Ob.

*P*roblēma 1°. Vt te à pē rei, an solum per illum?

*P*roblēma 1°. q̄a talia Grā d̄ Sp̄is, i. Nā substācū s̄t indistincta a singulis, s̄t singula int̄iam realium dām̄ in rez Nā d̄ n̄ in se līs, mūdisq; s̄tib; ḡ. Itē) 2°. q̄a talia Grā d̄ Sp̄is s̄t Nā uē, uerē d̄ reali grāni d̄ rebus uis, q̄s rēs cōtrānt, s̄t que uē d̄ reali grāni d̄ rebus uis dām̄ in rez Nā: ḡ. Itē)

*P*roblēma 2°. Grā d̄ Sp̄is int̄iam rēis n̄ dām̄ in solis, mūdisq; s̄tib; s̄t fūntali à pē rei: q̄b; ga à pē rei datū fūntum, ut fūncti, ut pē in negotiis d̄ priuati, vno d̄ in relatiōnē cōatoris in Deo. Et aut hoc melius illigat̄ natūra: Sola ea, que n̄ cōnt̄ fūntum in re, dari in solis, mūdisq; s̄tib; ut V. ḡ. Pimera.

2^a. Qūdō e. Vt Grā d̄ Sp̄is sint corporeas? *P*roblēma 1°. Grā d̄ Sp̄is Subiār̄, 1°. Acciūm mēdiūm eē corporeas. *P*roblēma 2°. q̄d̄ id ē fūntūm corporeas. Dices. Subiā gen̄i summū ē id ē Indūm corporeas, q̄d̄ tñ n̄ ē corporeas in illa auctorit̄e Grāi Summi, ḡ. 3. Cōtrā. *P*roblēma 1°. Subiā gen̄i id o n̄ ē corporeas, q̄d̄ abstracta ē līta corporeas, d̄ in corporeas, nullam includit in suo st̄i frāli.

*P*roblēma 2°. Grā d̄ Sp̄is Subiās & Acciūm spūciūm n̄ ē corporeas. *P*roblēma 3°. Si in suo st̄i frāli includent mām & frām, seu corporeitatem, eānd̄ secum trācerent q̄m s̄tūn̄, s̄t n̄ trācent, q̄m spūiale sit corporum. ḡ. Itē)

Quia in s̄tūn̄, in j. Porphyrii dāne Guilem, exstant uideūtēs ēē s̄tūn̄: Vt Grā d̄ Sp̄is Subiās sensibilium sint affecta q̄ntē? *P*roblēma 1°. q̄d̄ Grā d̄ Sp̄is talium Subiās si in suo st̄i frāli includent mām & frām, uen̄dicare q̄t q̄ntē ut passionem nāriam, s̄t s̄tē eam renge exercit̄e p̄. Tindua.

3^a. Qūdō e. Vt talia Grā d̄ Sp̄is extant a s̄tib; Separata, an in reb; sensibili? *P*roblēma 1°. quod extere separata, ut Subiā & Acciā spūalia, quod uō mīnīmo, ut corpora, & Acciā corporeas, Quia X^o mentem Porphyrii Quādo pertinet: Vt Grā d̄ Sp̄is rez, mādiūm extant separata a singulis sensibili? *P*roblēma 2°. negiū. *P*roblēma 3°. tum ex refutōe Idear̄ Platonis, tum et in distincōe

De Uſi in gr̄c. GV. 5.^a ART. i^{us}

Indivisib. reali; qm statim in nām cōm e singlē s. Scotis cas.

GVĀO 5.^a

De Abſtrāo Uſi.

ARTVS I^{us}

Quid & q̄tūplex sit Abſtrāo, & quae p̄pria
~ Uſi.

Abſtrāo ē Segarāo vni ab alio: duplex ē, Realis, & Intentionalis;
Realis dat qn̄ Unum ab alio re ipsa separati, s. utrumq̄ emeat, ut
coro d. Alii, s. n. Ut realitas, eiusq; m̄s. Intentionalis tunc dat qn̄
aliquid p̄ cognitione ab alio separati, It à p̄ rei diuīsum sit; Et d. du-
plex adiuu ē, altera negativa, qn̄ s. Unum d' alio negari. s. uē se fo-
ut | Gen. n̄ e alio | Gen. n̄ e niger, | Preciosa altera, qn̄ s. p̄
Unum d' iūm, s. Aduersiōnem t̄ p̄bliq; ini se sanctis unum tm̄ coq̄um
relieto alio, s. alijs, qn̄ s. ouia relieto odore, Et sapore p̄omi tot ulo-
rem sentit, itus relietis dñis solam nām cōm p̄sistat. d. abſtrāit:
Et t̄ dæ p̄siva uerificat p̄logum | Abſtrāentium n̄ e menda-
cium. | His p̄oīis

Dico 1°: Abſtrāo Uſi negat ēē Realis. P̄bi q̄
Nō cōs. sit vñlo ab infibl̄ disjunct, ut dixim: q̄ ab illi n̄ possunt
reali separari. Firmati q̄o Abſtrāo realis fit p̄ aīem realum
immē frātam ad aliquid ex extremitate separandum, s. Abſtrāo Uſi
fit p̄ illum q̄ nullam aīem reason exercet immē c. nām & tem-
p̄. Ita. Nōc aliquid probat argum, t̄ 4° & 5° dī, q̄d virtus tm̄ dis-
giunt ab infibl̄, s. frā singlē reali à subiectis disjunctis.

Dico